

hviler. Man behøvede altsaa for disse Virksomheders Vedkommende kun at fastsætte, at en uafbrudt Fortsættelse af Driften ikke maatte hindre, at Arbejderen kunde have mindst Halvdelen af Aarets Søndage fri. Mange af de Virksomheder, vi tænke paa, ville jo ogsaa ifølge deres egen Bestaaffenhed, paa Grund af den Brødbel af Aaret, hvori de drives, af sig selv medføre, at der ingen Hindring i saa Henseende kan komme frem, fordi Virksomheden ikke en Gang optager Halvdelen af Aaret. — Hvad den anden Klasse af Virksomheder angaar, nemlig de, der ifølge deres hele Bestaaffenhed eller af Hensyn til Befolkningens Forsyning med daglige Livsfornødenheder kræve uafbrudt Drift, maatte Opgaven være at finde paa noget, der løste begge Formaalene, nemlig altsaa som Regel at indføre Fritagelse hver anden Søndag, men kun ikke som ufravigelig Regel. Den maatte kunne fraviges i saadanne Tilfælde, hvor eller for saa vidt og i den Udtrækning, hvor Reglen vilde medføre Skade for Driften. Altsaa, jeg vil sige f. Eks., naar der kræves kun Arbejde af nogle saa, maatte nogle særlig kvalificerede Arbejderenes Virksomhed om Søndagen, medens Driften ikke kræver alle samtlige Arbejderenes Virksomhed paa denne Dag. Man vil altsaa fastsætte, at Reglen maa kunne fraviges, for saa vidt den ubetingede Søndagsfrihed hver anden Søndag under de givne Forhold maatte kunne skade Driften, men dog saaledes, at det staar Arbejdsgiver og Arbejder frit for at træffe Overenskomst om Afvigelser herfra, idet man for saa vidt ønskede, at Parterne selv skulde afgøre, om de vilde arbejde eller ikke arbejde, og at Arbejdsgiveren, hvis han havde Interesse i, at der blev arbejdet, fordi Driften ellers vilde lide Skade, ogsaa kunde yde det Vederlag derfor, som kunde bevæge Arbejderen til at opgive den Søndagsfrihed, som han, naar han ikke gaar ind paa noget andet, vilde have Udgang til. Det er denne Ændring eller denne Redaktion, denne nærmere Udsondring, Modifikation af Reglen om Begrænsningen af Søndagsfriheden i undtagne Bedrifter, som har ført os til en hel ny Redaktion af Paragraffen af Overførelseslovens Hensyn. Der ved have vi saa tillige foresloet indført et parentetisk Indstøb i Paragraffens Begyndelse, hvoraf det bliver klart, at naar der bliver Tale om „Arbejdssteder, hvor Arbejdet udføres paa fabrikmæssig Maade“, er der givet og forudsat den Grænse, som er forudsat ved Lov af 23de Maj 1873 med Hensyn til Arbejdsinspektørernes Tilsyn. Det er denne Begrænsning, man altid fra alle Sider har forudsat, men som det ikke

kan staa fremhævet udtrykkelig ved et saadant Indstøb.

Saa have vi endelig foresloet en Tilføjeelse til § 1, der staar som Ændringsforslag under Nr. 3. I Hensyn til et Ønske eller en Hensætning, der blev gjort ved 1ste Behandling, og som vi have taget nærmere under Overvejelse, have vi ment at burde foreslaa en Tilføjeelse om, at ogsaa Parber- og Frisørstuer holdes lukkede paa Folkekirkens Helligdage fra Kl. 12 Middag. Efter vore paa forskellig Maade indhentede Erfaringer føle vi os forvisede om, at vi ved at stille og mulig saa vedtaget et saadant Forslag ville handle i vedkommendes Interesser, og at der er Trang til og Ønske om en saadan Bestemmelse som den her angivne, selv om maatte ikke alle deri interesserede finde den i lige Grad nødvendig og ønskelig. Hvis Ændringsforslaget under Nr. 3 til § 2 vedtages, vil en Redaktionsændring være nødvendig, og det er den, som er fremsat under Nr. 4. — Hermed tror jeg at have gennemgaaet de forskellige Ændringsforslag, som Udvalget har været enig om at stille, og som jeg nu tillader mig at anbefale til det høje Tings Vedtagelse.

Rnudsen: Naar min ærede Sidemand til højre (Andersen) og jeg have tilladt os at stille nogle Ændringsforslag og Ændringsforslag, saa er Hovedgrunden dertil den, at vi have ønsket endnu en Gang at gøre et Forsøg paa, om det ikke skulde være muligt at saa denne Lov udvidet til at omfatte flere Arbejdere, end den tilladte at omfatte saa vel ifølge den Skikkelse, den havde ved Forelæggelsen, som ogsaa ifølge den Form, den vil saa efter de Ændringsforslag, Udvalget har stillet. Det er ved tidligere Behandlinger saa vel i dette som ogsaa i det andet Ting blevet gjort meget udførlig gældende, hvor nødvendigt det er for Arbejderne i Almindelighed at have en Fridag om Ugen, ikke alene af Hensyn til, at Arbejderne trænge til Recreation, til Hvile og til nogen Udspredelse, men ogsaa af Hensyn til Arbejderenes Helbred, idet denne uafbrudte Arbejdstid, som meget ofte forlanges af dem, virker ødelæggende paa Helbredet i overordentlig mange Tilfælde. Endvidere er det ogsaa tidligere blevet gjort gældende, at det forhaandenstående Tilbud af Arbejde er saa stort i Forhold til Efterfølgelsen, at det vil vise sig meget nødvendigt, at der fra Lovgivningsmagtens Side træffes nogle Foranstaltninger, hvorved der raades Bod paa denne Arbejdsløshed, som mere og mere breder sig paa Grund af det stigende Tilbud af Arbejdskraft i Forhold